

Həmayil Əhmədqızı

Boynu bükük balan qalıb,
Köçü hazır anan qalıb.
Yarı yolda yarın qalıb,
Niyə qaldın yad ellərdə?

De, səni kimdir saxlayan,
Yoluna daş-kəsək yığan,
Sənə bizdən əziz olan?
Niyə qaldın yad ellərdə?

Yaşamağıma səbəb idin,
Ürəyimə təpər idin,
Bu dünyama bəzək idin,
Niyə qaldın yad ellərdə?

Vətənimin oğulları,
Perik-perik olanları,
"Sevdalanıb" qalanları,
Dönüb gəlin yad ellərdən.

Olanlar kimə oldu?!

İllər boyu susdu vətən,
Zaman-zaman çəkdi vətən.
Haqsızlığa dözdü vətən.
İçı yandı korun-korun,
Alışib odlandı vətən,
Axırda dözmədi vətən.
Tufan oldu deryalarda,
Od püskürdü səhralarda.
Eşit indi, kar olanlar,
İki gözünü kor olanlar.
Ədaləti itirənlər,
Haqqı əzib tapdayanlar,
Vətənim sizə hayqırır:

Tən ortadan bölünən,
Tikə-tikə paylanan,
Yarısı yada qalan,
Mənim yurd-yuvam oldu.

Aldıqca, hey, aldılar.
İstədikcə verdilər.
Gözləri doymayanlar
Mənim düşmənim oldu.

Yerdən göyə sovrulan
Yandırılan, yaxılan,
Qovurğatek qovrulan
Mənim torpağım oldu.

Raketlərin səsindən,
Analar nalesindən
Yatmayıb sərsəm olan
Körpələr mənim oldu.

Qayasına, daşına,
Dərəsinə, düzünə
Şəhid qanı çilənən
Mənim dağlarım oldu.

Su yerinə qan içən,
Gözləri qan ağlayan,
Quruyub həşəm olan,
Mənim güllərim oldu.

Yaşıl donu soyunan,
Atəşdən köynək geyən,
Yandırılıb kül olan
Meşələr mənim oldu.

Yurd-yuvası dağılan,
Sərvəti talan olan,
Dağ çəkilib dağlanan
O sinə mənim oldu.

Yarası sağalmayan,
Zoqqultusu keçməyən,
Hey qanayan, qanayan
Mənim ürəyim oldu.

Haqlı ikən haqsız olan,
Şər-böhtanlar atılan,
Haqq yolundan dönməyən,
O, mənim xalqım oldu.

Köməyi Allahından,
Gücü el-obasından,
Heyfini düşməninə
Alan millətım oldu.

Heç kəsə əyilməyən,
Kimsəyə əl açmayan,
Öz gücünə güvənən
Mənim dövlətim oldu.

Bilməyənlər qoy bilsin,
Eşitməyən eşitsin.
Vicdanları söyləsin,
Olanlar kimə oldu?!

Ömrün fəslı necə keçdi, bilmədim

Mən ömrümün hər fəslını yaşadım.
Yaz-yay keçib, payız gəldi, qalmadı,
Bu fəsilər necə keçdi, bilmədim.
Qış ömrümə lövbər saldı, getmədi.

Təbiətin hər bir fəslı gözəldir,
Hər birisi təbiətə bəzəkdir,
Ömrün fəslı axı niyə belədir?
Sevinci az, nəşəsi az, dərdi çox.

Bu dünyanın ədaləti hardadır?
Axtarıram, tapammıram, soruşam.
Yaz tez gəldi, tez də getdi, qalmadı.
Qış ömürlük bizlə qaldı, nədəndir?

Anamı istəyirəm

Anamı istəyirəm,
Yeddi övlad böyüdən,
Yeddi yerə bölünən,
Bölündükcə güclənən
Anamı istəyirəm.

Anamı istəyirəm,
Yolumu itirəndə,
Çaşıb yolda qalanda,
Tez qolumdan yapışıb
Yolumu göstəreydi.

Anamı istəyirəm,
Kələfim dolaşanda,
Çözəleyib açaydı,
Yumaq yumaqlayanda
Məni, hey danlayaydı.

Anamı istəyirəm,
Dərd üstümə gələndə,
Yandıranda, yaxanda,
O odu söndürəydi,
Mənə hayan olaydı.

Anamı istəyirəm,
Kimdənsə inciyəndə,
Uşaq kimi kəsəndə,
Axtaraydım, tapaydım,
Qoynuna sığınaydım.

Anamı istəyirəm,
Bu dünyadan köçəndə
Heç kəs ağlamayaydı.
Anam layla çalaydı,
Mən də rahat yataydım.

Dönüb gəlin yad ellərdən

Bağ bağçamı saxta vurdu,
Güllərim saralıb-soldu.
Gözlərimiz yolda qaldı,
Niyə qaldın yad ellərdə?

Sözündə yalan olmazdı,
Əhdinə xilaf çıxmazdın,
Yad ellərə sığınmazdın,
Niyə qaldın yad ellərdə?

Yad el sənə elin olmaz,
Yad torpağı vətən olmaz.
Məzarını qazan olmaz,
Niyə qaldın yad ellərdə?

Ocaq yanır, istisi yox,
Sənsiz evin nəşəsi yox.
Başımızın qovğası çox,
Niyə qaldın yad ellərdə?